

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SEVENFRIDAY – zgłoszenie nr 13 500 533

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 maja 2017 r. w sprawie R 2292/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim oddała odwołanie wniesione przez Sevenfriday AG od decyzji B252649 z dnia 10 października 2016 r. i w konsekwencji zezwolenie na rejestrację zgłoszenia nr 16500533 jako unijnego znaku towarowego;
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i cofnięcie jej przynajmniej w części dotyczącej towarów należących do klasy 9.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2017 r. – Bateni/Rada

(Sprawa T-455/17)

(2017/C 300/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Naser Bateni (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte M. Schlingmann i M. Bever)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

1. zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Radę, zadośćuczynienia na rzecz skarżącego w wysokości 250 000 EUR za krzywdę wyrządzoną mu w następie:
 - umieszczenia jego nazwiska w tabeli III załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB, na mocy decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2011, L 319, s. 71) i umieszczenia jego nazwiska w tabeli III załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 961/2010 na mocy rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2011, L 319, s. 11);
 - umieszczenia jego nazwiska w tabeli III załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1);
 - umieszczenia jego nazwiska w tabeli III załącznika do decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2013, L 306, pkt 18) i w tabeli III załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2013 L 306, s. 3);

2. zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Radę, odsetek za zwłokę obliczonych według stopy określonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania, powiększonej o dwa punkty, i naliczanych od dnia 24 marca 2017 r. aż do dnia pełnego uiszczenia kwot wskazanych w pkt 1;
3. obciążenie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Radę, kosztami postępowania, a w szczególności kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedyny zarzut.

1. Zarzut pierwszy: przyjmując przeciwko skarżącemu środki ograniczające, Rada istotnie naruszyła przepisy chroniące skarżącego; w ten sposób skarżącemu wyrządzono znaczną krzywdę, za którą należy mu się zadośćuczynienie.
 - Skarżący twierdzi, że wnosił przeciwko wspomnianym umieszczeniom w wykazach sankcji skargi o stwierdzenie nieważności, które zostały uznane za zasadne. W prawomocnych wyrokach: z dnia 6 września 2013 r., w sprawach T-42/12 i T-181/12, a także z dnia 16 września 2015 r. w sprawie T-45/14, Sąd stwierdził nieważność wspomnianych aktów w zakresie, w jakim dotyczyły one skarżącego. Sąd stwierdził w tych wyrokach, że Rada nie wykazała żadnego powodu mogącego uzasadnić umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazach sankcji i że popełniła zatem oczywisty błąd w ocenie oraz dopuściła się zaniedbania.
 - Zgodnie z orzecznictwem Sądu (wyrok z dnia 25 listopada 2014 r., *Safa Nicu Sepahan/Rada*, T-384/11, EU:T:2014:986), w międzyczasie potwierdzony przez Trybunał (wyrokiem z dnia 30 maja 2017 r., *Safa Nicu Sepahan/Rada*, C-45/15 P, EU:C:2017:402), chodzi w tym wypadku o naruszenie zarówno przepisów materialnych chroniących jednostkę i umieszczonych w istotnych przepisach upoważniających, jak i praw podstawowych zainteresowanego, a w szczególności jego prawa do skutecznej ochrony sądowej.
 - Samo w sobie, stwierdzenie nieważności spornych aktów prawnych nie stanowi wystarczającego środka. Skutki – bardzo dotkliwe na płaszczyźnie społecznej, zawodowej i prywatnej – bezprawnego umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie przez szereg lat mogą być zrekomensowane jedynie za pomocą odszkodowania pieniężnego.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2017 r. – Medisana/EUIPO (happy life)

(Sprawa T-457/17)

(2017/C 300/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Medisana AG (Neuss, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte J. Bühling i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „happy life” – zgłoszenie nr 15 164 023

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 maja 2017 r. w sprawie R 1965/2016-4